

Rok 1918.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 10. lipca 1918.

Treść: (№ 249—253.) 249. Rozporządzenie, dotyczące wypłaty procentów od opiewających na pewne oznaczone nazwiska (winkulowanych) obligacyi VIII. austryackiej pożyczki wojennej przez pocztową Kasę oszczędności. — 250. Rozporządzenie, którem zmienia się niektóre postanowienia o dyetach służby urzędów miar i wag za sprawdzanie i cechowanie wykonywane poza urzędem i za techniczną asystencję przy policyjnych rewizjach miar i wag. — 251. Obwieszczenie, w sprawie komisji uznawczych dla nasion. — 252. Rozporządzenie, w sprawie unormowania obrotu niektórymi gatunkami dzierzyny. — 253. Rozporządzenie, w sprawie ustanowienia cen najwyższych za przędze, zrobione wyłącznie lub częściowo z materiału konopiatego (długie konopie, kłaki konopiane), jakoteż za szpagat, sznurki i sznury do pakowania.

249.

Rozporządzenie Ministrów skarbu, sprawiedliwości i handlu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 6. czerwca 1918,

dotyczące wypłaty procentów od opiewających na pewne oznaczone nazwiska (winkulowanych) obligacyi VIII. austryackiej pożyczki wojennej przez pocztową Kasę oszczędności.

Postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 24. lipca 1915, Dz. u. p. Nr. 212, dotyczącego dokonywania przez pocztową Kasę oszczędności wypłat procentów od opiewających na oznaczone nazwiska (winkulowanych) obligacyi wolnych od podatku $5\frac{1}{2}\%$ owych austryackich pożyczek wojennych, mają zastosowanie także do wypłaty procentów od 8. austryackiej pożyczki wojennej, a to od wolnej od podatku $5\frac{1}{2}\%$ owej amortyzacyjnej pożyczki państwowej i od wolnych od podatku $5\frac{1}{2}\%$ owych bonów skarbu państwa.

Schaner wlr.

Wimmer wlr.

Wieser wlr.

250.

Rozporządzenie Ministra robót publicznych w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 2. lipca 1918,

którem zmienia się niektóre postanowienia o dyetach służby urzędów miar i wag za sprawdzanie i cechowanie wykonywane poza urzędem i za techniczną asystencję przy policyjnych rewizjach miar i wag.

§ 1.

Zmieniając częściowo artykuł 1., § 2., lit. a, rozporządzenia ministeryalnego z dnia 3. maja 1901, Dz. u. p. Nr. 47, oznacza się dyetę służby urzędów miar i wag za sprawdzanie i cechowanie wykonywane poza urzędem na 12 K, jeśli dla czynności sprawdzania łącznie z czasem potrzebnym dla podróży tam i napowrót użyto więcej czasu niż 10 godzin.

§ 2.

§ 4., lit. a, rozporządzenia ministeryalnego z dnia 8. stycznia 1878, Dz. u. p. Nr. 8,

Koszta przewozu z miejsca polowania do stacji pocztowej albo kolejowej winien nabywca ponieść tylko wtedy i tylko wtedy nie mieszczą się one w powyższej cenie, jeżeli miejsce polowania według przedłożonego dowodu jest oddalone przynajmniej na 10 kilometrów od najbliższej stacji pocztowej albo kolejowej.

§ 2.

Polityczne władze krajowe winne ustanowić dla sprzedaży dziczyzny wymienionych w § 1. gatunków do rąk konsumenta ceny najwyższe, które podlegają zatwierdzeniu Urzędu dla wyżywienia ludności.

§ 3.

Posiadacze rewirów polowania są obowiązani z łącznej ilości zwierząt, zabitych w ciągu każdego roku kalendarzowego w ich rewirach, sprzedawać i dostawiać po ustanowionych w § 1. cenach następujące ilości dziczyzny już istniejącym albo przez polityczną władzę krajową jeszcze założyc się mającym biurom odbioru dziczyzny, a mianowicie:

a) zające i dzikie króliki:

z rocznej ilości wszystkich zabitych sztuk od	
51 do 100	50 procent
z dalszych 400 sztuk	60 „
z dalszych 500 „	70 „
z dalszych 1000 „	80 „
z każdej dalszej większej ilości	90 „

Z pierwszych 50 sztuk rocznej ilości wszystkich zabitych zwierząt nie należy oddawać żadnego procentu.

b) z jeleniny, danieliny, sarniny i z dzikich kóz każdą drugą sztukę.

Przeznaczone do przymusowego oddania zające i króliki należy bieżąco oddawać do dyspozycji w wymiarze, ustanowionym w § 3., ustęp a, zaś kontyngenty z wszystkich innych gatunków dziczyzny w każdorazowej porze polowania, natomiast z polowań z nagonką i z obławy każdym razem przypadającą procentowo ilość zabitej w danym dniu zwierzyny.

Dostawę należy skutecznie w całych sztukach.

Właściciel polowania winien dziczyznę, którą ma oddać do biura odbioru, traktować fachowo i starannie, w danym razie oddać ją zakładowi przewozowemu, przestrzegając wszystkich dla uchronienia dziczyzny od zepsucia stosownych ostrożności, a o wysyłce uwiadomić za każdym razem natychmiast biuro odbioru.

Istniejące umowy nie przeszkadzają uprawnionym do polowania w spełnieniu obowiązków co do oddania zwierzyny.

Przewóz koleją albo okrętem odbywa się na rachunek i niebezpieczeństwo biura odbioru, które od chwili oddania dziczyzny zakładowi przewozowemu ma ponosić wszystkie koszty, jakoteż całe ryzyko.

Wysyłka pocztą jest dozwoloną tylko wtedy, gdy odległość miejsca polowania od stacji pocztowej jest przynajmniej o 5 km mniejszą niż odległość od najbliższej stacji kolejowej.

Właściciele polowania winni oznajmić biuram odbioru swoje cyfry odstrzału z każdego miesiąca najdalej do dnia 10. następnego miesiąca.

Nadto winien uprawniony do polowania uwiadomić naprzód o każdym polowaniu z nagonką albo o obławie władzę polityczną pierwszej instancji za pośrednictwem właściwej komendy posterunku żandarmerji, a zarazem należy władzy tej tą samą drogą donieść także o wyniku do dni trzech po polowaniu.

§ 4.

Biuro odbioru winno objąć dziczyznę po cenach, ustanowionych w § 1., i obrócić ją stosownie do wskazówek politycznej władzy krajowej przede wszystkim na pokrycie zapotrzebowania instytucji dobroczynnych, w szczególności kuchni wojennych i innych zakładów aprowizacyjnych oraz organizacji konsumentów.

Ceny, jakich wolno żądać biuram odbioru oraz oddzielnym przez nie instytucjom za dziczyznę, ustanowi polityczna władza krajowa w tym ostatnim przypadku na wniosek biura odbioru; zastrzega się jednak także do ustanawiania cen zatwierdzeniu Urzędu dla wyżywienia ludności.

Urząd dla wyżywienia ludności może co do ilości dziczyzny, dostawionych w poszczególnych obszarach administracyjnych, wydać specjalne zarządzenia.

§ 5.

Polityczne władze krajowe są upoważnione dla szczególnie uwzględnienia godnych przyczyn, w szczególności w przypadkach, w których wskutek przesyłki dziczyzny z dalej odległych rewirów do biur odbioru powstałyby zbyt wielkie koszty przewozu albo zachodziłaby obawa zepsucia, uwolnić uprawnionych do polowania na ich umotywowaną prośbę od obowiązku dostawiania dziczyzny właściwemu miejscowo biuram odbioru i pozwolić na oddanie przymusowego kontyngentu wprost instytucjom dobroczynnym, istniejącym w odnośnej okolicy alboważ ubogiej ludności, jeżeli oddanie skutecznie się po cenach, wymienionych w § 1. albo po cenach niższych; odnośni właściciele polowania mają się jednak w tych przypadkach wykażać wobec właściwego miejscowo biura odbioru

w terminach, wymienionych w przedostatnim ustępie § 3., co do spełnienia swego obowiązku oddania.

§ 6.

Polityczne władze krajowe upoważnione są właścicielom polowania, których odstrzelona zwierzyna nie pozostaje w żadnym stosunku do istniejącego jeszcze stanu dziczyzny, dawać z uwzględnieniem postanowień obowiązujących ustaw łowieckich polecenia odstrzału, cyfrowo oznaczone.

Jeżeli obowiązany do tego nie uczynił zadość zleceniu władzy albo nie uczyni mu zadość w sposób odpowiedni, to może polityczna władza powiatowa powierzyć wykonanie odstrzału na jego kosztą znawcom i osobom zasługującym na zaufanie.

§ 7.

W razie wysyłki wymienionych w § 1. rodzajów dziczyzny z obszaru administracyjnego politycznej władzy krajowej za pośrednictwem kolei lub przedsiębiorstw żeglugi parowej ma nadawca dołączyć do dokumentów przewozowych dla każdej przesyłki poświadczenie przewozowe, wystawione przez polityczną władzę powiatową według wzoru, wydrukowanego w dodatku.

Poświadczenie to należy odebrać na stacyi przeznaczenia.

Polityczna władza krajowa może także przewóz tego rodzaju przesyłek dziczyzny wozami uczynić zależnym od dostarczenia poświadczenia przewozowego.

§ 8.

Kto za wymienione w § 1. rodzaje dziczyzny żąda wynagrodzenia wyższego od ceny najwyższej, ustanowionej tem rozporządzeniem, każe je sobie lub komu innemu płacić lub przyrzec, karany będzie przez polityczną władzę powiatową aresztem od jednego tygodnia do sześciu miesięcy, o ile czyn nie podlega surowszej karze. Obok kary na wolności można nałożyć grzywnę do 10.000 K.

Kto w inny sposób działa wbrew postanowieniom tego rozporządzenia karany będzie

przez polityczną władzę powiatową grzywną do 20.000 K albo aresztem do sześciu miesięcy, o ile czyn nie podlega surowszej karze. W razie okoliczności obciążających mogą te kary być nałożone także obok siebie.

Kto drugiego namawia do jednego z tych czynów lub współdziała przy spełnianiu go, podlega tym samym karom co sprawca.

§ 9.

Przy sposobności wymiaru kary można dalej orzec utratę uprawnienia przemysłowego na zawsze albo na czas oznaczony, jeśli przekroczenie popełniono w wykonywaniu przemysłu.

Również można z okazji postępowania karnego orzec na rzecz państwa przepadek dziczyzny, do której się czyn karygodny odnosi, lub uzyskanej za nią ceny.

W razie, jeśli ściganie lub ukaranie pewnej osoby jest niedopuszczalne albo niewykonalne, można orzec samóistnie przepadek rzeczy lub uzyskanej za nie ceny.

Przepadłych rzeczy lub uzyskanej za nie ceny użyje się dla zaopatrzenia ludności.

§ 10.

Polityczne władze powiatowe i rządowe władze policyjne mogą dla zabezpieczenia przepadku wydawać potrzebne zarządzenia zabezpieczające, od których odwołanie się jest niedopuszczalnem.

Zabezpieczoną dziczyznę może władza uprawniona do zabezpieczenia sprzedać jeszcze przed orzeczeniem o przepadku, jeśli wskutek jej przechowywania urastają koszta albo jeśli zachodzi niebezpieczeństwo zepsucia się.

§ 11.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

W tym samym dniu traci moc obowiązującą rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 26. kwietnia 1917, Dz. u. p. Nr. 185.

Paul wtr.

Poświadczenie przewozowe na dziczyznę.

(Imię i nazwisko nadawcy)

w ma prawo przewieźć

..... sztuk jeleniny sztuk kozic bażantów

..... sztuk danieliny sztuk zajęcy kuropatw

..... sztuk sarniny sztuk królików

w czasie od do 19..

z (nazwa stacji nadania)

do (nazwa stacji przeznaczenia)

(koleją, okrętem)

pod adresem:

(imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania odbiorcy)

.....
(Miejsce i dzień wystawienia.)

.....
(Podpis.)

Poświadczenie to należy trwale przyczepić do dokumentu przewozowego.
Dodanie poświadczenia należy zaznaczyć w dokumencie przewozowym.
Poświadczenie należy odebrać na stacji przeznaczenia.

253.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu i z Ministrami spra- wiedliwości, skarbu i obrony kra- jowej z dnia 8. lipca 1918,

w sprawie ustanowienia cen najwyższych za przędze, zrobione wyłącznie lub częściowo z materiału konopianego (długie konopie, kłaki konopiane), jakoteż za szpagat, sznurki i sznury do pakowania.

Na podstawie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, rozporządza się, jak następuje:

§ 1.

Ceny najwyższe za podane poniżej artykuły ustanawia się, jak następuje:

1. Przędze konopiane.

a) przędze z długich konopi z materiału moczonego:

Nr. ang.:	$\frac{1}{2}$	1	2	3	4
koron:	8·75	8·90	9·35	10·05	10·65
Nr. ang.:	5	6	8	10	12
koron:	11·10	11·55	12·45	13·55	14·40
Nr. ang.:	14	16			
koron:	15·30	17·00	za 1 kilogram.		

Przędza szewska Nr. 10:

przy sprzedaży przez producenta 13·50 K za 1 kilogram,

przy sprzedaży przez handlarza: 15·50 K za 1 kilogram.

Dla numerów pośrednich obowiązuje przeciętna cen tych numerów, między które one wchodzi.

b) Przędze z kłaków konopnych z moczonego materiału:

Nr. ang.:	$\frac{3}{4}$	1	$1\frac{1}{2}$	2	3
koron:	5·90	6·05	6·65	6·90	7·55
Nr. ang.:	4	5	6	8	10
koron:	8·70	9·25	9·85	10·65	11·45
Nr. ang.:	12				
koron:	12·40	za 1 kilogram.			

Za numery pośrednie obowiązuje przeciętna cen tych numerów, między które one wchodzi.

c) Za przędze, wyrobione z materiału niemoczonego (zielonego), ustanawia się ceny najwyższe o 50 halerzy niższe od cen powyższych za przędze z materiału moczonego.

d) Za przędze, sporządzone z mieszanego moczonego i niemoczonego materiału, ustanawia się ceny najwyższe o 30 halerzy niższe od cen powyższych za przędze z materiału moczonego.

2. Przędze mieszane.

Co do przędz, wyrobionych częściowo z konopi, a częściowo z papieru, mają obowiązywać następujące postanowienia:

Do kosztów zużytych materiałów nie wolno tytułem kosztów produkcji i tytułem zysku doliczać kwot wyższych od następujących:

przy Nr. ang.:	$\frac{3}{4}$	1	$1\frac{1}{2}$	2
koron:	1·75	1·80	1·90	2·—
przy Nr. ang.:	3	4	5	6
koron:	2·25	2·50	2·75	2·95

za 1 kilogram.

Dla numerów pośrednich obowiązuje przeciętna cen za te numery, między które one wchodzi.

Na wezwanie należy od przypadku do przypadku przedkładać Ministerstwu handlu wykazy kosztów materiałów. Na podstawie zbadania tych wykazów może Ministerstwo handlu ceny przędzy ustanawiać od przypadku do przypadku po wysłuchaniu Wojennego Związku przemysłu konopnego i jutowego.

3. Sznurki, sznury i powrozy do pakowania.

Ceny najwyższe w koronach za 1 kilogram dla producentów: handlarzy:

Przednie sznurki konopne L:

2 drut Nr.	32	19·55	22·50
2 " "	30	17·60	20·25
2 " "	28	16·60	19·10
2 " "	26	15·60	17·95
2 " "	24	14·30	16·45
2 " "	20	13·30	15·25
2 " "	16	12·75	14·70
2 " "	12	12·25	14·10
2 " "	10	11·90	13·70
2 " "	8	11·60	13·30
2 " "	6	11·15	12·80
2 " "	4	10·70	12·30
2 " "	3	10·20	11·75
2 " "	2	9·80	11·30
3 " "	24	14·25	16·40
3 " "	20	13·25	15·20

Ceny najwyższe w koronach
za 1 kilogram dla
producentów: handlarzy:

§ 2.

3 drut Nr. 16	12·70	14·65
3 „ „ 12	12·20	14·05
3 „ „ 10	11·85	13·65
3 „ „ 8	11·55	13·25
3 „ „ 6	11·10	12·75
3 „ „ 4	10·65	12·25
3 „ „ 3	10·15	11·70
3 „ „ 2	9·75	11·20

Przednie sznury konopne L:

6 drut Nr. 16	20·35	23·40
6 „ „ 14	18·40	21·15
6 „ „ 12	17·40	20·00
6 „ „ 10	16·40	18·85
6 „ „ 8	15·10	17·35
6 „ „ 7	14·10	16·20
6 „ „ 6	13·55	15·60
6 „ „ 5	13·05	15·00
6 „ „ 4	12·70	14·60
6 „ „ 3	12·40	14·25
6 „ „ 2	11·95	13·75
6 „ „ 1	11·50	13·20
6 „ „ 0	11—	12·65
16-krotne do 96-krotnych Nr. 2 sznury do rolet koloru szarego (surowe)	11·15 12·65	12·80 14·55

Zwyczajne sznurki T:

1 drut Nr. 3	9·00	10·35
1 „ „ 2	8·30	9·55
1 „ „ 1½	8·00	9·20
1 „ „ 1	7·25	8·35
2 „ „ 12	14·25	16·40
2 „ „ 10	13·15	15·10
2 „ „ 8	12·25	14·10
2 „ „ 6	11·35	13·05
2 „ „ 4½	10·30	11·85
2 „ „ 3	8·70	10—
2 „ „ 2	8·00	9·20
2 „ „ 1½	7·70	8·85
2 „ „ 1	6·95	8—
3 „ „ 12	14·20	16·35
3 „ „ 10	13·10	15·05
3 „ „ 8	12·20	14·05
3 „ „ 6	11·30	13—
3 „ „ 4½	10·25	11·80
3 „ „ 3	8·65	9·95
3 „ „ 2	7·95	9·15
3 „ „ 1½	7·65	8·80
3 „ „ 1	6·90	7·95
2-, 3- i 4-krotne Cordel	6·75	7·85
6-krotne aż do 32-krotnych Cordel	6·70	7·75
2-, 3- i 4 drut Nr. 0	6·60	7·65
Powrozy do pakowania 6-krotne do 32-krotnych	6·70	7·75

Ceny te obowiązują w razie zapłaty w ciągu dni 14 od dnia przesłania, względnie przygotowania towaru bez żadnego potrącenia; mieszczą one w sobie koszt dowozu do stacyi załadowania.

Przy przedzrach uszlachetnionych jest dozwolony dodatek do cen najwyższych, odpowiadający zwyczajnemu wynagrodzeniu za uszlachetnienie.

Przy przedzrach nicianych jest dozwolone policzenie następujących dodatków:

przy przedzrach włącznie
do Nr. 6 angl. 22 h za 1 kilogram;

przy przedzrach powyżej
Nr. 6 do Nr. 10 angl. włącznie 31 „ „ 1 „ ;

przy przedzrach powyżej
Nr. 10 angl. 43 „ „ 1 „ .

Ceny najwyższe za przedze i nici mieszczą w sobie kosztą zwijania w motki. Za zwijanie w lżejsze motki niż zwyczajne można policzać dodatki używane dotąd w obrocie.

Przy dostawach na szpulkach krzyżowych dozwolone są następujące dodatki:

przy przedzrach włącznie
do Nr. 3 angl. 4 h za 1 kilogram;

przy przedzrach powyżej
Nr. 3 do Nr. 6 angl. włącznie 8 „ „ 1 „ ;

przy przedzrach powyżej
Nr. 6 do Nr. 10 angl. włącznie 12 „ „ 1 „ ;

przy przedzrach powyżej
Nr. 10 angl. 15 „ „ 1 „ .

W cenach najwyższych za sznurki i za przedze szwskie mieszczą się kosztą zwijania w kłębki. Za zwijanie w lżejsze kłębki niż zwyczajne można policzać dodatki, używane dotąd w obrocie. Przy dostawach w motkach tudzież kłębkach bez opakowania w papier można policzać dodatek w wysokości 3 procent. Przedze szwską należy dostarczać o pełnej wadze; za opakowanie w papier dolicza się 20 K od 100 kg przedzy.

Za opakowanie wolno liczyć najwyżej 8 koron za 100 kilogramów.

§ 3.

Niniejszemu rozporządzeniu nie podlegają interesa, zawarte przed wejściem jego w życie.

§ 4.

Ustanowione w § 1. ceny najwyższe nie mają zastosowania do artykułów, sprowadzonych

z zagranicy cłowej po wejściu tego rozporządzenia w życie. Co do przędz i sznurków (§ 1.), sprowadzonych z materiału konopnego, sprowadzonego z zagranicy cłowej po wejściu tego rozporządzenia w życie, mają obowiązywać następujące postanowienia:

Ustanowione w § 1. ceny najwyższe podwyższa albo zniża się o te kwoty, o które używany materiał zagraniczny jest droższy albo tańszy od równowartościowego materiału austriackiego lub węgierskiego.

Na wezwanie należy przedkładać od przypadku do przypadku Ministerstwu handlu dowody co do kosztów materiału. Na podstawie zbadania tych dowodów może Ministerstwo handlu ustalać dla poszczególnych przypadków ceny przędzy po wysłuchaniu Wojennego Związku przemysłu konopnego i jutowego.

§ 5.

Ustanowione w § 1. ceny obowiązują co do dostaw w jakości, dotychczas ogólnie w obrocie używanej.

Jeżeli co do jakości powstanie spór, to rozstrzyga w tym względzie ostatecznie kierownictwo Wojennego Związku przemysłu konopnego i jutowego.

§ 6.

Kto za przędze, zrobione wyłącznie lub częściowo z materiału konopianego (długie konopie, klaki konopiane), za sznurki, sznury lub powrozy do pakowania żąda ceny wyższej od ceny najwyższej, ustanowionej niniejszem rozporządzeniem, każe ją sobie lub komu innemu płacić albo przy-

rzec, karanym będzie przez polityczną władzę pierwszej instancji aresztem od jednego tygodnia do sześciu miesięcy, o ile czyn nie podlega surowszej karze. Obok kary na wolności można nałożyć grzywnę do 10.000 K.

Kto w inny sposób przeciwdziała postanowieniom tego rozporządzenia będzie karanym przez polityczną władzę pierwszej instancji grzywną do 20.000 K albo aresztem do sześciu miesięcy, o ile czyn nie podlega surowszej karze. Obie te kary mogą być także obok siebie nałożone.

Ponadto można orzec przepadek tych zapasów, do których się czyn karygodny odnosi, a jeżeli przekroczenie popełniono w wykonywaniu przemyślu, także utratę uprawnień przemysłowego.

§ 7.

Kto drugiego namawia do czynu podlegającego karze według tego rozporządzenia, lub przy spełnianiu go współdziała, podlega tym samym karom, co sprawca.

§ 8.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie uchyla się moc obowiązującą rozporządzenia ministeryalnego z dnia 10. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 210. Za przekroczenia rozporządzenia, którego moc obowiązująca została uchyloną, należy jednak karać według § 6. tego ostatniego rozporządzenia także i wtenczas, jeżeli orzeczenie karne wydanem zostaje dopiero po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Wieser wlr.